

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2018 r.

skargi I. Ś.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Z. z dnia 23 czerwca 2016 r.,

sygn. akt VI Ca [...]

wydanego w sprawie z powództwa I. Ś.

przeciwko J. H.

o zapłatę,

1) odrzuca skargę;

2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania;

3) przyznaje adw. S. O. z Kancelarii Adwokackiej w Z. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Z. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku.

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powoda skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 23 czerwca 2016 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stanowiska, że wyrządzona szkoda ma postać oddalenia roszczenia a nadto zasądzonych kosztów postępowania wobec zgłoszonych dowodów. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. oznacza wskazanie jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu tak określonej postaci szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej argumentacji juredycznej dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów niniejszego postępowania, ponieważ w odpowiedzi na skargę pozwany nie wniósł o odrzucenie skargi, domagając się jej oddalenia lub odmowy przyjęcia do rozpoznania (postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, niepubl.).

O przyznaniu kosztów pomocy prawnej pełnomocnikowi powoda z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 3, § 8 pkt 4 i § 16 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. 2016, poz. 1714).

aw

jw